

Rfær: Jeg agter ikke at forlænge Discussionen, men vil kun gjøre en kort Bemærkning til min ærede Nabo tilvenstre (K. Pedersen). Han sagde, at det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) og jeg havde kaldt Hunde Luxus. Naar han sagde dette i Almindelighed, saa troer jeg, at det er en Uret imod os; thi det er i alt Fald vist, at jeg ikke betragter alle Hunde som Luxus. Jeg erkjender den Nytte, en Deel af Hundene kan gjøre, men der er nogle, der med Nette kunne kaldes Luxus, som ikke holdes for den Nytte, de gjøre, men alene for Fornøielsen. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) omtalte den første Deel af § 5. Jeg troede egentlig, at det var det andet Punktum i denne Paragraph, som det ærede Medlem vilde have omtalt, thi Bestemmelsen deri maa jeg tilstaae er for mig noget svævende. Det hedder i første Punktum: „Enhver løsgaaende Hund, der ikke er forsynet med Tegn og ikke er i Følge med en Person, der vedkjender sig Eiendomsretten til den, betragtes som herreløs“, og saa hedder det i andet Punktum, at Enhver, paa hvis Grund en saadan Hund indfinder sig, er berettiget til at optage og aflive den, naar Ingen melder sig som Eier til den inden Udløbet af otte Dage, efterat Bekjendtgjørelse om Optagelsen er skeet paa den paa ethvert Sted brugelige Maade. Det er for mig en meget svævende Bestemmelse, at otte Dage, efterat en Hund har indfundet sig paa en Mand's Eiendom, skal han have Lov til at aflive den; thi saa er den rimeligviis bragt saaledes i Sifferhed, at det vil være umuligt for Vedkommende at kunne anvende corporlig Straf for den Skade, den har gjort. Naar Hunden er i Følge med en Person, saa maa denne under alle Omstændigheder kunne give Oplysning om, hvem der er den rette Eier, og det forekommer mig derfor, at der ikke er Noget i veien for at faae at vide, hvem der er Eieren. Derimod kunde jeg meget ønske, at der i Loven var en Bestemmelse om, at, naar en Hund

ikke er i Følge med nogen Person, skulde det være tilladt Enhver, paa hvis Eiendom den indfinder sig, uden videre at dræbe den. Jeg kunde altsaa ogsaa ønske en Forandring i denne Bestemmelse; thi saaledes som den her staaer, forekommer den mig ikke at have nogen syn-derlig Betydning. — Hvad angaaer det andet Punkt, som det ærede Medlem for Thisted Amt omtalte, at han mere heldede til Regeringens oprindelige Lovudkast end til Lovudkastet, saaledes som det er kommet fra Lands-thinget, navnlig med den Bemyndigelse, som er tillagt Sogneforstanderskabet til at tage Beslutning om, hvorvidt Hunde skulde beskattes eller ikke, da kan jeg ikke nægte, at jeg ogsaa har tænkt endeel derover, og jeg kunde forsaavidt finde mig beroliget ved Bestemmelsen, naar jeg ikke frygtede for, at enkelte Communer vilde tage den Beslutning, at Hundene skulde beskattes, medens derimod andre Commune vilde tage den Beslutning, ikke at beskatte dem. Et saadant Misforhold i de forskjellige Communer troer jeg ikke vilde være heldigt. Vel er det sandt, at der kan være forskellige Forhold, som kunne gjøre een Forholdsregel nødvendig paa eet Sted og en anden paa et andet Sted, men jeg troer, at, hvilkensomhelst Bestemmelse man end tager, saa er det heldigt, at man i selve Loven siger, hvad det er, man vil, og lader dette gjælde for Alle. Iøvrigt skal jeg henholde mig til, hvad der i denne Retning er udtalt af den ærede første Taler.

K. Pedersen: Efter hvad der feneft er udtalt, skal jeg blot sige nogle ganske faa Ord. Man kan undertiden blive tvungen til at gjøre det, som man ellers ikke agter at gjøre. Jeg havde ikke havt til Hensigt og gjorde det heller ikke forrige Gang, jeg havde Ordet, at være Forsvarer for Hundene. Jeg er enig i den Tanke, der ligger til Grund for Lovudkastet, og dersom vi kunne komme til Noget, hvorved vi kunne bidrage til at indskrænke det overhaandtagende Hundehold, saa skal jeg gaae med.